

Dilluns 25 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 8,16-18): En aquell temps, Jesús digué a la gent: «Però ningú, encenent un llum, no el tapa amb un atuell o el posa sota el llit, sinó que el posa en un canelobre, perquè els qui entren vegin la llum. Ja que no hi ha res ocult que no es manifesti, ni res amagat que no sigui conegut i no es posi en evidència. Vegeu, per tant, com escolteu, perquè al qui té se li donarà, i a qualsevol que no té, fins i tot el que pensa que té li serà pres».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Sinó que el posa en un canelobre, perquè els qui entren vegin la llum»

Mn. Joaquim FONT i Gassol
(Igualada, Barcelona, Espanya)

Avui, aquest Evangelí tan breu és ric en temes que atreuen la nostra atenció. En primer lloc, “donar llum”: tot és patent als ulls de Déu! Segon gran tema: les Gràcies van en enfilall, la fidelitat a una n'atreu d'altres: «Gratia pro Gratia» (Jn 1,16). En fi, llenguatge humà per a coses divines i perdurables.

Llum pels qui entren a l'Església! Les mares cristianes han ensenyat des de segles, a cau d'orella als seus fills amb paraules expressives, però sobretot ho han fet amb la “llum” del seu bon exemple. També han semblat amb el típic seny popular i evangèlic, comprimit en molts adagis, plens tant de saviesa com de fe. Un d'ells és aquest: «Cal donar llum i no fum». Sant Mateu ens diu: «(...) perquè il·lumini tots els qui són a la casa. Així ha de resplendir la vostra llum davant de la gent, de tal manera que vegin les vostres obres bones i glorifiquin el vostre Pare dels cels» (Mt 5,15-16).

El nostre examen de consciència en el cap tard de la jornada és comparat al botiguer que repassa el calaix per a veure el fruit del seu treball. No comença preguntant: —Quant he perdut avui? Mes aviat demana: —Què he guanyat avui? I acte seguit: —Com puc guanyar més demà, què puc fer per millorar? El recompte del nostre dia acaba amb acció de gràcies i, per contrast, amb un acte de dolor

d'amor. —Em dol no haver estimat més i espero amb il·lusió, demà estrenar el nou dia per a plaure més a Nostre Senyor, que sempre em veu, m'acompanya i que tant m'estima. —Vull donar més llum i disminuir el fum del foc del meu amor.

En les vetlles familiars, els pares i avis han forjat —i forgen— la personalitat i la pietat dels infants d'avui i homes del demà. Val la pena! És urgent! Maria, Estel del matí, Verge de l'alba que precedeix la Llum del Sol-Jesús, ens guia i dóna la mà. «Oh Verge feliç! És impossible que es perdi aquell en qui vós heu posat la vostra mirada» (Sant Anselm).

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«Senyor Jesucrist, dolcíssim Salvador nostre, digna't encendre tu mateix les nostres llums, perquè brillin sense parar en el teu temple, i de tu, que ets la llum perenne, rebin elles la llum indeficient amb la qual s'il·lumini la nostra foscor, i s'allunyin de nosaltres les tenebres» (Sant Columbà, abat)

-

«Una espelma pot donar llum només si la flama la consumeix. Seria inservible si la seva cera no alimentés el foc. Permeteu que Crist cremi en vosaltres, tot i que això comporti de vegades sacrifici i renúncia» (Benet XVI)

-

«Hi ha un lligam orgànic entre la nostra vida espiritual i els dogmes. Els dogmes són llums en el camí de la nostra fe. L'il·luminen i el fan segur. A la inversa, si la nostra vida és recta, la intel·ligència i el cor se'ns obriran per acollir la llum dels dogmes de la fe» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 89)